

Bijdrage van Nol van Bennekom namens de Stichting Kunst & Cultuur Huizen aan het Raadspodium.

Dank U voorzitter,

Ik zal mij even voorstellen. Ik ben Nol van Bennekom, oud-journalist en lid van de werkgroep Kunstcafé van de Stichting Kunst & Cultuur Huizen

Als vrijwilliger van de Stichting Kunst & Cultuur Huizen ben ik – natuurlijk samen met mijn werkgroepgenoten - in Huizen betrokken geweest bij de organisatie van jazzfestivals, het Brugfeest, het Skûtsjesilen op het Gooimeer en het schrijven van onder meer de Huizerdagkrant.

Toegegeven, ik ben een super-bemoelial, het Orakel van Huizen, maar ik bedoel het goed. Ik heb gisteravond mijn schoen gezet en vanmorgen zat er wat in.

Met nadruk zeg ik dat ik betrokken ben geweest, want veel is er weg. Ik noem: Het Skûtsjesilen, Tramfest van het Jongeren centrum De Tram, het Plankenierstheater, het Brugfeest, het Beachfestival, de Route Creatique, de Kunst Picknick en de professionele theaterfunctie van De Graaf Wichman voor grotere producties.

Het is daarom dat wij voor de toekomst een gemeente willen die actief meedenkt over het cultuuraanbod en niet slechts passief afwacht wat er aan aanvragen in de bus valt en waarover binnen de wettelijke beslistermijn iets moet worden beslist. Toekennen of afwijzen. Maar, daar is veel kennis en kunde voor nodig over kunst en cultuur.

Huizen met zijn ruim 40.000 inwoners heeft nu geen theater van enige omvang. Kleinere dorpen als Laren, Bussum en Baarn beschikken over prachtige theaters met glanzende reputaties. Daar steekt Huizen tamelijk schamel bij af. Uit nood hebben wij als stichting grote uitverkochte producties neergezet in twee Huizer kerken en daarmee tot ver over onze landsgrenzen grote eer ingelegd. Het concert van Amira met het grote Harmonie Orkest van Prinses Irene in de Nieuwe Kerk is op YouTube meer dan 6 miljoen keer wereldwijd bekeken.

Maar de vraag is, moeten wij als bevolking tevreden zijn met kerkbanken voor onze concerten als het hoogst haalbare in Huizen. Met alle respect voor die kerken overigens en dankbaarheid voor hun medewerking. Laat dat duidelijk zijn. En het klinkt prachtig in de Nieuwe Kerk

Bij de vorming van het nieuwe college is een vurige wens van onze stichting in vervulling gegaan. We hebben nu één wethouder voor kunst, cultuur evenementen. En geen twee. Een ander groot pluspunt in onze beleving is dat we nu in onze wethouder, mevrouw Marlous Verbeek, een universitair afgestudeerde kunsthistorica hebben. Dat schept een band, en wij spreken op kunstzinnig gebied dezelfde taal. En we zullen wat dit betreft in dit huis vanavond niet de enigen zijn.

Nogmaals, bij de toewijzing van subsidies voor evenementen is het noodzakelijk dat op het gemeentehuis voldoende kennis en kunde aanwezig is over wat daarvoor nodig is. De

cultuurwethouder heeft daar recht op en de vrijwilligers ook. Goede bekendheid met het hele culturele veld in onze regio is een eerste vereiste. Dat geldt overigens ook voor de leden van de gemeenteraad, die wij gekozen hebben om onze belangen te behartigen.

Evenementen zijn duur en zijn ook nog eens door de overheid extra duur gemaakt door de voorschriften op gebied van EHBO, verkeersregelaars, bewaking, het beheer van afval, geluidsnormen en ga zo maar door. Evenementen in de openlucht zijn risicovol.

Denk maar aan slecht weer bijvoorbeeld. Die risico's kunnen vrijwilligers niet dragen. Daarom pleiten wij minimaal voor een standaard toegekende garantiesubsidie naast de subsidie die sowieso noodzakelijk is.

Voor ons is het geen vraag dat voor een goed kunst en cultuurbeleid een ruime subsidiepot nodig is. Zeker nu het de hoogste tijd is om een herstelbeleid vorm te gaan geven. Want daar hebben we het nu over. Als voorbeeld haal ik hiervoor aan de door velen diep betreunde teloorgang van het Plankenierstheater met onder meer zijn prachtige parkeerterrein op het landgoed Oud Bussem in de wijk Bikbergen. Totaal geen parkeer- en geluidsoverlast. Waar vind je dat nog? Toen de Plankeniers bij hun 70-jarig bestaan om subsidie vroegen bleek de zo gevierde toneelvereniging vrijwel onbekend op het gemeentehuis. Dus, subsidie ho maar. En weg Plankeniers. Ook hier ligt een belangrijke herstelzaak voor de cultuurwethouder en het hele nieuwe college.

Tot slot: Het theater staat nu anderhalf jaar leeg. Doodzonde. Een groot cultureel verlies voor ons dorp. Wij bepleiten dat de wethouder onderzoekt of er mogelijkheden zijn om het Plankenierstheater nieuw leven in te blazen.

Ik dank U wel.